

VI. kötet.

Budapest, 1891. július 26-án.

30. szám.

Méltó felháborodás.

Épen akkor találkozott a lelkész a sirásóval, midőn az egy megboldogult halottnak készített fejfát czipelt a temető felé.

— Mit visz maga, János? — kérdé alázatos hivatól.

— Fűhöz való fát viszek, tiszteletes uramnak szolgálatjára! — felelt a vén ember.

— Viszi biz' a tüzes istennyilának, nem nekem! — tiltakozott a meg-rémült plébános.

Iskolából.

K. városban a tanító volt a legnagyobb ember. A mint egyszer az iskolában a majmokról beszél, elkiáltja magát:

— Vannak olyan nagy majmok is, mint egy közönséges ember, hanem azért található olyan nagy példányokat is, mint én vagyok.

Fortunához.

Mégis pompás az, Fortuna,
Mit te művelsz néha!
Megnősültem, s az anyósom
Szerencsémre — néma.

Az ok.

Baka. Van-e már szeretőd, babám?

Szakácsné. Van bizony!

Baka. De azért elfogadsz engem másodiknak?

Szakácsné. Nem én!

Baka. Hát aztán miért nem?

Szakácsné. Mert már — második is van.

Hirdetmény.

«Értesítettik az érdekes közönség, hogy minden szarvasmarha-, sertés- és lótulajdonos szombat estig régiát váltson magának, mert a ki nem vált, vasárnap és hétfőn nem kap.»

Néhány nappal ezelőtt N. városban az a hír kezdett elterjedni, hogy a megyének újonnan kinevezett főispánja eljön meggyőződni, hogy rendben folynak-e a város dolgai. A helyben megjelenő «Hirkürt» nagy betűkkel hirdette, hogy városunk nevezetes napnak néz elébe. Nagy hirtelen megalakult egy «főispánt fogadó bizottság» is. A szerepek kiosztattak. Lesz szónoklat, bankett, tószta és fáklyás zene. Egy szóval minden felfordult. A hivatalnok urak mindennap rendes időben mentek a hivatalba (fekete ruhában), a szokásos tíz órai, a mely rendes körülmények között tizenegy óráig szokott tartani, elmaradt, s a déli harangozás is hivatalban találta a hivatalnokokat. A közönség ezzel a «felfordulással» igen meg volt elégedve.

Igy tartott ez néhány napig; de a főispán csak nem jött, s már bele törődtek a gondolatba, hogy talán nem is jön. Az izgatottság a hivatalnokok közt alábbhagyott, s kezdtek nyugodtabbak lenni.

A rendőrkapitány, a ki a már évek óta megszokott «ajns pennert» s a «halbseidlit» igen nehezen nélkülözte s ezen izgatott napok alatt tíz órakor az ajtót rendesen magára zárta, nehogy önkénytelenül is elmenjen, egyszer csak azt gondolja magában:

— Miért ne mehetnék el egy rövid fél órára, a míg egy-két spriczert beveszek, ha eddig nem jött a főispán, csak nem fog épen most jönni...

Felkészült, magához intett egy rendőrt, oda állította az ajtaja elé s azt mondta neki:

— András! Nekem egy kis dolgom van, át kell mennem a «zöld hordó»-ba; de ha addig, míg visszatérek, eltalál *valaki* jönni (tudja már, *kit* gondolok!), mondja, hogy csak kimentem, s szaladjon át értem.

— Értem, kapitány úr!

A kapitány aztán, mint a kinek legjobb rendben van a szénája, elment. A rendőr pedig hűségesen állt posztot az ajtó előtt. Felek jöttek-mentek, keresték a kapitány urat, s a rendőr egyre csak azt mondogatta nekik:

— Nem lehet most bemenni, mert tárgyal a kapitány úr.

Nem ezek voltak azok, a kik miatt érdemes lett volna a kapitány urat haza hívni.

A kapitány pedig, a ki már napok óta nem nézhetett nyugodtan a szép korcsmárosné szemeibe, egészen megfélekedezett magáról. Hajtogatta a krigli után a spriczert; de nem bírt eltelni sem az itallal, sem a szép szemekkel.

Az idő már délfelé járt, a türelmetlen felek kezdtek elszéledni, s a rendőr is már megúnta a járását, leült az ajtó mellett levő padra s álmodozni kezdett. Álmában ő is ott volt a szép korcsmárosnéval, a hová ébren nem mehetett el, mert azt a kapitány úr tartja lefoglalva.

Egyszer csak sarkantyúpengetést hall, s egy erős hang kérdezi:

— Itthon van-e a kapitány úr?

A rendőr feltekint és egy sújtásos huszárt lát maga előtt, mindjárt rosszat sejtve kérdezi:

— Mit akar vele?

— A főispán úr akar vele beszélni.

— A főispán? Hát itt van a főispán? Hol van a főispán?

— Igen is, itt van az «Arany sas» szállodában s át küldött engem, hogy kérdezzem meg, hogy itt van-e a kapitány úr.

— Itt van... azaz hogy... igenis itt van... mindjárt itt lesz, csak kiment egy kicsit, mert fáj a feje... várjon csak egy kicsit!

Ezzel a rendőr felugrik s rohamlépésben fut a «zöld hordó»-ba.

Az ijedtségtől halványan megáll a rendőr a kapitány előtt s kérdést sem várva, mondja:

— Tekintetes kapitány úr! alássan jelentem, itt van a főispán.

Mintha villám csapott volna le, ugrott fel a kapitány az asztaltól, s elfelejtve a szép korcsmárosné, a sör és spriczerek árát, csak rohant ki a «zöld hordó»-ból egyenesen a városházába.

A kapu alatt lézengtek a rendőrök, ezekre rájuk kiáltott:

— Volt-e már itt a főispán?

— Még nem, kapitány úr.

De ekkor már a kapitány benn volt a hivatalában. Nagy hirtelen előkapott néhány aktacsomót, letette az íróasztalra s leült, mintha reggeltől dolgozott volna.

Egyszer csak sarkantyúpengést s lépteket hall közeledni, mire a kapitány szívdobogást kap. Kopognak az ajtón.

— Szabad!

Belép egy úr, háta mögött egy huszár, a ki könyvet tartott a kezében.

A kapitány azt gondolva, hogy a főispán áll előtte, csaknem a földet üti az orrával, úgy hajlong.

Az idegen megszólal:

— Kerestem már kapitány urat; de nem volt szerencsém itt találni.

— Bocsánat, méltóságos úr, egy percze kimentem, mert...

— Nem baj az, kérem, — vág közbe az idegen, — de én nem vagyok méltóságos úr.

A kapitány azt gondolva, hogy a rossz címzés miatt haragszik a főispán, bűnössége érzetében nem mert feltekinteni. Az idegen pedig folytatá:

— Én nagyságos Tarcsey úrnak a *főispánja* vagyok, ezt a huszárt megfogadtam s annak a könyvét hoztam el, azért voltam bátor háborgatni a kapitány urat, engedelmet kérek...

Ekkor a kapitány feltekintett s észrevette tévedését,

kikapta a könyvet az idegen kezéből s úgy vágta a földhöz, hogy menten szétmállott.

A főispán úr pedig nem értette, hogy miért nevezik őt először méltóságos úrnak, azután pedig földhöz vágják előtte egy könyvet, mikor ő egyikre sem adott okot.

Bárha zárt ajtók mögött történt is a dolog, híre ment, s nevet rajta az egész város; a kapitány előtt azonban nem tanácsos azt kérdezni: «Itt van-e a főispán?»

Emerich.

Gyermek-észszel.

A fűvészkertben sétáló kis leány, a mint az üvegházhoz érnek, azt kérdi atyjától:

— Papa, miért van itt ez az üvegház?

— Azért, kedves leányom, mert ezek délafrikai növények.

Onnan kijövet elmennek a körútra. Ott meglátja a kis leány a villamos vasut üveg várótermét tömve néppel, mire felkiált:

— Nini, papa, úgy-e ezek délafrikai emberek?

A mértékletes székely.

Vacsorára marasztották egy leányos úri háznál a falusi székely gavallért. A szives háziasszony váltig kínálta a vonakodó vendéget, a ki a nagy biztatásra enni csak evett valamit; de inni teljességgel nem akart.

— Ugyan ecsém uram, — szólal meg a házigazda, — ne vesse meg a szüves kénálást, tessék, igyék mán valamikét abból a borféléből es; csak nincs tám atyafiuságba a Bornemissza familiával, hogy nem akar bort innya?

— Köszönöm igen szépen a jó szüveteséget, hanem hát én nem igen élek szeszéjjes itallal, met erőssen rügalmazza az belső részemet, s ha úgy ecczé-mácczé valami kicsi bort iszom, azt es elsőbben mindétég megvizezlem.

Dandy.

Ne bánts a dandyt, jó fiú ő,
Üres fejről mit tehet?
Hogyha divat vón', levágná
Szives készséggel, elhihedd.
Ha rosz viccekkel sűrűn szolgál,
Szegény, ő annak nem oka,
Elmét hitelbe nem vehetni,
Azért oly szörnyű ostoba.

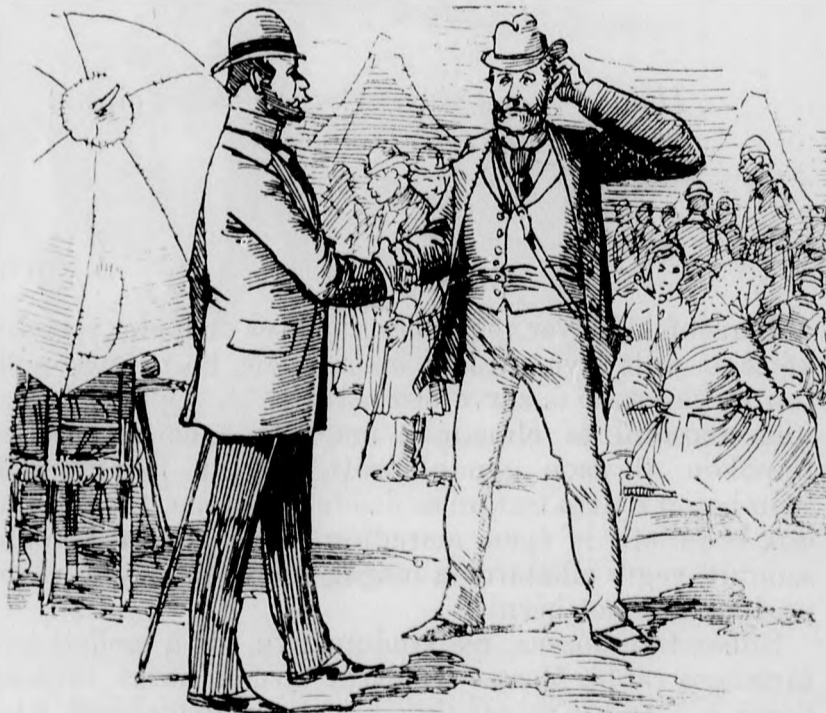
Ne bánts a dandyt, furesa módon
Öltözködvén ha tetszeleg,
A darwinizmus azt tanítja,
Majmokbul lesznek emberek.
Ő a tudomány vértanúja,
Csupán reá figyeljeteK:
Bebizonyítja mindenképen,
Majmökká lesznek emberek.

Ne bánts a dandyt, hogyha lányok
Között mint lepke sürg, forog, —
Övék valóban a menyország:
Az együgyűek boldogok!
Ha véres párbajit beszél,
Soh' se indulj fel: óh a gaz!...
Dicsőség néki, mert e szörnyű
Dolgoknak fele sem igaz.

Ne bánts a dandyt, csatatéren
Poharaktól ő nem szalad,
Lenyeli a bős ellenséget,
S megfekszi hősen a sarat,
Hogyha elázva már a bortól
A pocsolyába beesett...
Hagyjátok ottan, — vajj találhat
Magának ennél jobb helyet?!

Haan Bela.

Keserü humor.

— Szervusz, Miska! Ezer éve, hogy nem láttalak. Hallottam, hogy ügyvéd lettél. Van-e már pered?

— Van-e? ... De van ám! Mióta megnősültem, egyre perelek a — feleségemmel.

A marasztaltatás ezélszerű módja.

1-ső gavallér. Barátom, téged ma meghívtak Ligetiék ebédre, miért nem mégy el hozzájuk?

2-dik gavallér. Hát tudod, az igazat megvallva, el szerettem volna menni; de illetlennek tartom valahová egyszeri hívásra elmenni ebédre.

1-ső gavallér. Hisz azt könnyen lehetett volna eszközölni, hogy kétszer hívjanak meg!

2-dik gavallér. Könnyen? De biz én nem tolakodom.

1-ső gavallér. Hisz nem kell ahhoz tolakodás. Tégy úgy máskor, mint Potyafi barátom szokta tenni. Ha őt valahová meghívják ebédre, teteti magát, mintha nem figyelt volna oda s nem jól hallaná mit szóltak hozzá s kérdi: «Mit is tetszett mondani?» A mire természetesen ismétlik: «Azt, hogy tessék itt maradni ebédre.» «Ah, úgy!» — szól ő, s mint a kit kétszer hívtak meg, nyugodt lélekkel elfogadja a meghívást.

A Dunaparton.

Halász. Szepe, vigyázz! vízbe esik a pipád!
Szepe. Óh ná!

Szepe. Au!
Halász. No, nem mondtam!?

A furfangos rabbi.

Hirschfeld Mayer vegyeskereskedő és orthodox izraelita kétségbe volt esve, mi lesz most ő vele, ha neki szombaton is, vasárnap is zárva lesz a boltja. A vevők el fognak tőle maradni és elmenni majd az ő concurenséhez. Napokon át azon gondolkozott, hogyan lehetne neki szombaton nyitva tartani az üzletet, hogy azért az ő orthodox becsülete is épen maradjon. Nem tudott kitalálni semmit, végre elhatározta magát, hogy elmegy a rabbinushoz tanácsot kérni.

Silberstein Józua, nagytudományu, de a mellett igen furfangos rabbi. Messze vidékről járnak hozzá tanácsot kérni, s ő tud is mindenkinek valami jó tanácsot adni. Elment hozzá a mi Hirschfeldünk is. Elpanaszolta, hogy tönkre megy egészen, ha szombaton nem árulhat, s kész inkább a rabbinusnak 50 frt adni, hogy ossza ki a szegények közt, csak szombaton nyitva tarthassa üzletét.

Sokúg gondolkodott a rabbi s már-már félt, hogy cserben hagyja az ő tudománya, végre is a következő tanácsot adta:

— *Neked* nem szabad szombaton árulni, a *te* üzleted nem lehet nyitva, hanem te pénteken *eladhatod* az üzletedet egy góznak s vasárnap újra *visszavásárolhatod*. Akkor az a gój árulhat szombaton is. Te meg nézheted, hogy mit ád el.

Hirschfeld meg volt elégedve a tanácssal. Szombaton nyitva volt az üzlete, s az ő orthodox becsülete is épen maradt. Csakhogy szombatra kiiratta:

Az üzletet megvette
KORPÁS MÁRTON.

De vasárnapra megint visszavette.

A leleményes vizsla.

Kitünő vadász hírében állott Serét Jani bátyánk. Nagy része volt azonban vadászata dús eredményében «Káplár» nevű kitünő vizslájának, mely páratlan okos állat volt a maga nemében. Büszke is volt reá Serét bátyánk, mert nemcsak hogy a vadászaton kitünő hasznát vette, hanem még a ház körül is hasznos szolgálatot tett. Konyhára a tüzelőfát soh' sem kellett fehérteselédnek hordani, Káplár hűségesen beapportirozta darabonként, s mindennap rendszeren el volt látva a konyha tűzhelye «Káplár» hordta tüzelőfával.

Megtörtént azonban, hogy egy napon a fahordáshoz szokott kutyának nem volt ideje rendes napi teendőjének végzésére, mert már kora hajnalban nagy vadászatra indult a vadásztársaság, Serét Jani bácsival élén. Messze lévén a vadászterület, egy kis pihenőre meg kellett állni a «Varju» csárdánál. A mint oda értek, felkérték az öregot, hogy apportiroztassa egy kissé Káplár vizsláját. Serét bátya nem is kérte magát, hanem a csárda előtt szétszórt kazalba bele dobott egy 4 kros pénzdarábot, melyet Káplár felkutatva, pár perc múlva előhozott. Végre felkerekedett a társaság s megérkezett a kitűzött vadászterületre. Az első hajtásnál kitünően sikerültek a

Káplár már teljesen kimerülten várta gazdája parancsát. Alig hogy egy kis árkon keresztül gázoltak, felugrik egy tapsifüles. Célba veszi s rá dupláz.

Mindenki várva várja a kutya előbukkanását a vaddal; de biz' az csak nem jött. Végre nagy sokára vad nélkül előugrik a bokorból. Ezt látva Serét bátya, rendkívül dühbe jön s ráivall kutyájára:

— Káplár, aló apport!!!

A kutya egyet fordul, s mint a nyíl, neki iramodik a csárda irányában s csakhamar eltűnik szem elől.

Serét bátyánk toporzékol dühében.

— Lelövöm a komisz állatot, nincsen pardon, csak elém kerüljön!

Ez a felsülés rendkívül bántotta.

Mit volt mit tenni, nagy vártatva a társaság megindult haza felé. Egyszerre csak hallik minden oldalról:

— Jön a kutya! Itt a Káplár!

— Hol a fegyverem, hadd lövöm le! — kiált bosszúsan a gazdája.

A következő perczben Káplár egész testén tajtékozva előterem, *szájában egy nagy darab tüzelőfával*, melyet gazdája lábai elé tesz.

lövések. Káplár buzgón hordta elő a tapsifüleseket, mely bámulatra ragadta az egész társaságot.

— De vegyen egyszer Serét bácsi egyedül célba egy vadat! — szólítja meg egyik vadásztársa.

— Azt könnyen megtehetem, — válaszolt az öreg vadász.

Képzeltetni a társaság kacaját.

A dolog pedig úgy történt, hogy Serét bátyánk lövése nem találván, az okos állat nem tudta, mit apportirozzon, ösztöne haza kergette, s a kamrából egy nagy darab tüzelőfát apportirozott.

Lefőzve.

Egy vendéglőben többen ültek egy asztal körül. Társalgás közben az a kérdés vetődött fel: «Mi a legnagyobb csoda?»

Még mielőtt a kérdezettek felelhettek volna, oda szólt a szomszéd asztaltól egy tolakodó úr:

— Az, hogy az izraeliták száraz lábbal átmentek a vörös tengeren.

— Oh nem, — tromfolta le a kérdéstevő, — hanem az, hogy Bálám számára megszólalt, mielőtt valaki kérdezte volna.

Ebédnél.

Háziasszony. Szereti ön a rántottát?

Fiatal ember. Hogyne! különösen ha — csirkepecsenyének hívják.

Megfelelt.

— Értesz-e az órához? — kérdi a III-dik gimnazista III-dik elemibe járó öcsését.

— Már hogyne értenék! — válaszol amaz.

— Mondd meg hát: ha most bemegy a szobába, ott megnézed az órát s látod, hogy az óramutató az V után, a perczmutató pedig a III-son van, hány óra van akkor?

— Épen öt óra.

— Már hogy lenne akkor öt óra!

— De bizony csak annyi van, mert a mi óránk épen egy negyedórát siet.

Gyermek naivitás.

Apa. Ha még egyszer ezt teszed, megnyúzlak!

Kis fiú (4 éves, kezeit hátrateszi s felnéz apjára). Úgy mint a borjút?

Folyó partján.

— Te kis fiú, elég mély itt a folyó? Lehet benne jól úszni?

— Itt bizony kicsi, hanem tessék oda menni a gát tövéhez, ott úsztatják a lovakat

Vigasztalás.

— Az én kis Erzsikém már másfél éves, és még csak két foga van.

— Az öreg Kuszkuusz pedig már 70 éves, és még sincs egy foga sem.

Helyesebben.

Valakinek a korhely fia ajánlatot tett hirlap utján, hogy kész nőül venni egy hozományyal bíró leányt vagy gyermektelen özvegyet.

— Gratulálok, — mondák évődve az apának, — hogy önnek *író* fia van.

— *Savó* biz az! — felelt a keseredett szívű apa.

Lehetetlenség.

A. Irtál már Pistának?

B. Nem. Nem írta meg a címét.

A. Hát akkor kérdezd meg tőle elébb egy levelező-lapon — *a címét!*

Megfelelt.

Iskolai törvényszék elé idézték a diákot valami csíny miatt. Az igazgató tanár szigoruan kezdi vallasni:

— Mondja el ön elejétől kezdve végig, hogyan történt, mert már minden tudatik.

— Ha tudatik, hát miért kérdeztetik! — válaszolt a diák méltó haraggal.

Falu-e vagy város?

Vásárjogért folyamodott annak idején Kóka község, mit ügyyel-bajjal végre meg is kapott.

A falu bírása, Lencsés Mátyás uram, nyomban összehívta a falu előljáróit, hogy az örvendetes hírt hivatalosan tudtára adja az érdemes tanácsnak.

— Nemzetes gyülekezet! — szónokolt Lencsés bíró uram. — Amint hogy hát ő kegyelmessége a nagyméltóságos téns miniszter úr alázatos kérelmünket meghallgatva, községünknek a vásárjogot megadta, abban a hiszemben vagyok, s azt hiszem, a nemzetes gyülekezet is helyénvalónak találja, hogy minekutána immáron vásárunk van, nem vagyunk ezentúl se község, se falu, hanem város, mert tudtommal ősapáink ideje óta csak városnak lehet vásárja. Azt

gondolom, hogy a t. gyűlés szintén jónak tartja, ha ezt a községnek kisbíró által dobszó mellett tudtára adjuk, hogy hát Kóka nem falu többé, hanem város.

Természetesen nagy helyeslések közt végzé beszédét Kóka ügybuzgó bírása.

Nem is tudott volna mégaznap éjszaka Lencsés bíró uram nyugodni, ha nyomban ki nem do-

boltatja, nagyobb nyomatékul azt is hozzá tévén, hogy öt forint pénzbírsággal sújtatik, a ki Kókát falunak vagy községnek meri ezután nevezni.

Néhány nap mulva Nagy-Kátán összeült az adókiadó bizottság, melyen a község kiküldöttei is részt vettek. Kókáról is beállítanak Bagó András, Szippancs Gergely tanácsnokok, élükön Lencsés Mátyás bíró urammal. Megkezdődik a tárgyalás. Az adófelügyelő javaslatba hozza, hogy a községi iparosok a III. osztályu kereseti adó alá vétessenek, s ez adó 40 forintban állapittassék meg.

— Mán hogy is ne! — vág közbe Lencsés bíró uram, — a mi városházunkon úgy beszélték, hogy 32 forintnál többet fel nem lehet venni!

— Hisz városunkban úgy beszélték, — vág a bíró szavába Bagó András uram, — hogy tán még kevesebbre is lehetne venni, mint a hogy mondta bíró uram.

Az adófelügyelőnek megüti a fülét, hogy a kókaiak folyton városukat emlegetik, végre szót emel:

— Engedelmet kérek a tisztelt gyülekezettől; de mint-hogy Kóka község képviselői községüket következetesen városnak nevezik, meg kell állapítanunk, vajjon Kóka község-e vagy város? Mert ha város, akkor nem 40 forintot, hanem majd kétszeresét kell III. osztályu keresetadóban a törvény értelmében kivetni.

— Igen is város! — kiáltja Kóka bírása, a ki a jogczimból semmi áron sem akart engedni.

A másik két tanácsnok azonban megijedvén a nagy adó miatt, protestált ellene, hogy biz az csak község, nem város.

Mint-hogy megállapodásra nem lehetett jutni, az adófelügyelő azt

indítványozta, hogy Kóka képviselői küldessenek haza, hogy otthon megállapítsák, vajjon Kóka város-e vagy falu, s harmadnapra ismét jöjjenek be. Ugy is lön! Kókán aznap rendkívül zajos értekezlet volt. S mint-hogy Lencsés bíró úr a legnagyobb áldozatokra is később lett volna, mintsem Kókát ismét községgé degradálja, ha-

talmasan ellenállott, a minek aztán az lön a vége, hogy a többség jól elpántolta a gyűlés termében bíró uramat.

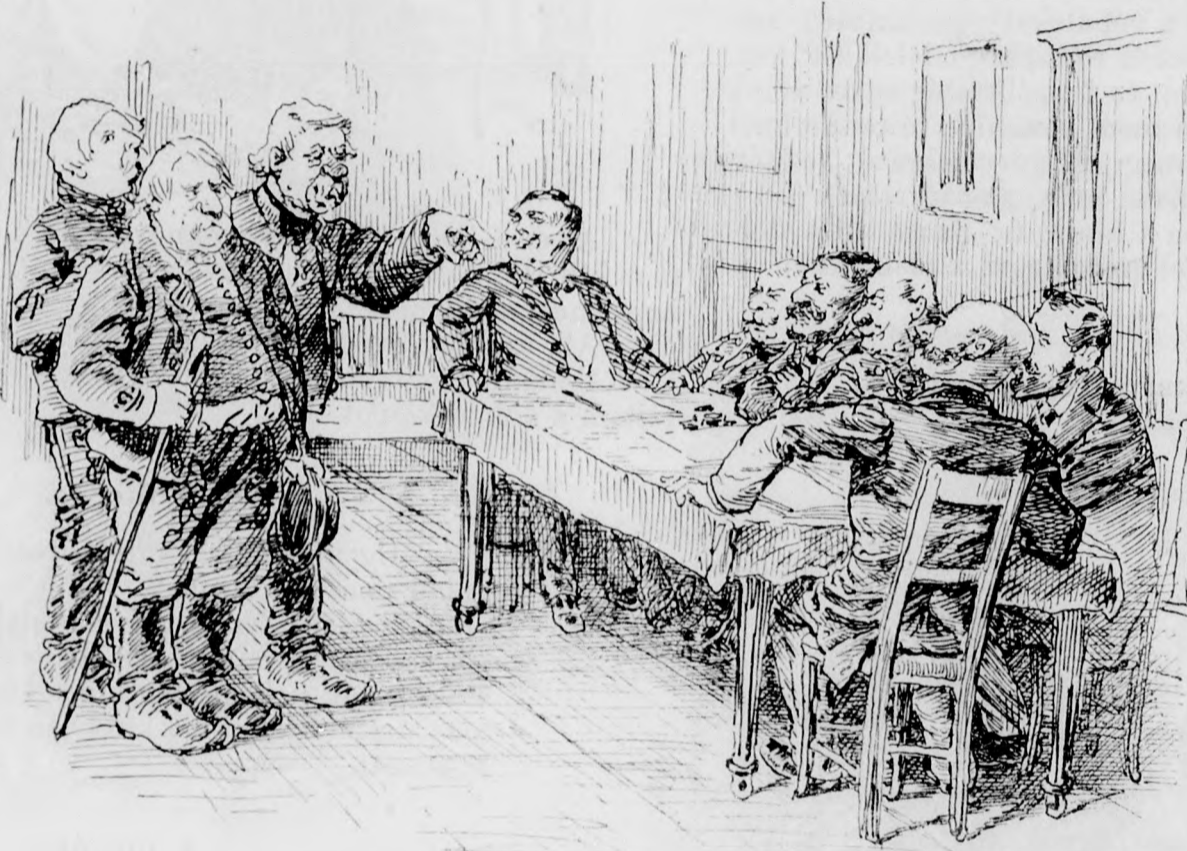
Másnap, bár kék foltokkal ékesítve, mégis bebaktatott Nagy-Kátára Lencsés bíró uram, Bagó meg Szippancs uraimékkal. A mint belépnek a tárgyalási terembe, minden tekintet a kókaiak felé irányul, kíváncsiak lévén az eredményre.

— No bíró uram, — szólítja meg az adófelügyelő, — hát város-e vagy falu?

Mielőtt azonban Lencsés bíró felelethez juthatott volna, elébe vág Szippancs Gergely uram s következőkép szól:

— Hát biz' Kóka város vóna, hogyha nagy adó nem vóna.

S ezen mult, hogy Kóka még ma sem város.

Javithatlan.

Káplár. Szégyelheti magát. Magából sem lesz ember, ha így viseli magát! E héten már kétszer viseli a karpereczet. (Katonai műnyelven kurtavas.)

Önkéntes. Én szégyeljem magamat, mikor csak két napon át hordtam, a kapitányné asszony pedig hétről-hétre hordja a karpereczét, még sem szégyelli magát.

Rossz név.

Fiatal ember (bemutatja magát). Én Szines Balázs vagyok.

Orvos. Nem látszik meg az arcán.

Iskolában.

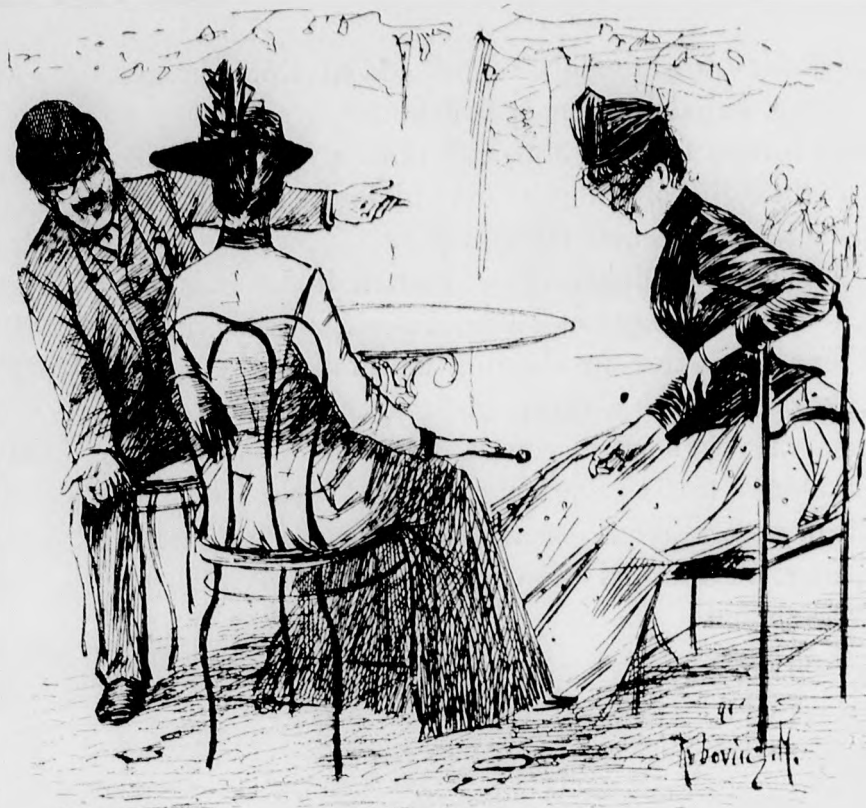
A tanító, a ki szerfölött rövidlátó, a tisztelendő úr előtt kérdezetgi a nebulókat; de nincsen szerencséje, mert rossznál rosszabb feleleteket kap. Végre rászánja magát és felszólít még egyet a fiúk közül; de evvel sem ment semmire, mire türelmét vesztve odakiált a megijedt gyermekre:

— Ostoba vagy, fiam, még az apád is az!

— De hiszen épen a tanító úr fia az, a kit dorgál, — világosítja fel mosolyogva a plébános.

Jóakaró figyelmeztetés.

— Nagyságos ifjurar, megkövetem, el tetszett veszteni a pápaszeminek az egyik ablakát.

Korai részvét.

— Az én feleségem valóságos angyal, csak egy hibája van: nem állhatja a dohányzást, s la megérzi rajtam, nincs rá eset, hogy megsókoljon.

— Ah, szegény barátom! igazán sajnálom!

— Csakhogy szerencsémre mindig csak a csók után érzi meg rajtam a dohányszagot.

Fokozat.

— Ugyan Palkó, miért vered a kutyátokat, mikor nem is bántott?

Suszerinas. Ez már szokás nálunk, ha a gazdám elveri a majsztramnét, az akkor én rajtam tölti ki a bosszúját, nekem meg nincs kit elvernem, hát a majsztramné kedvencz kutyáján töltöm ki a magam bosszúját.

A női óra.

Olyan divat van manapság:
Az órát az asszonyok
Kebelükbe rejtve hordják...
Hogy mért? arra van nagy ok.

Mert keblében némelyiknek
Érező szív nem dobog,
Szív helyett ver hát az óra,
Semmi más, csak ez az ok.

Ez is tűzoltás.

Feleség. Ugyan ember, hol késtél ilyen soká?

Férj (a ki önkéntes tűzoltó). Nem jöhöttem hamarabb, mert gyakorlat után elmentem tüzet oltani.

Feleség. Ugyan ne beszélj, hisz nem is fújták a vészjelzőt, tehát hol és miféle tüzet oltottál?

Férj. Hát csak bementem a kocsmába és egy pár pohár fröccsel leöntöztem gyomromnak égő tüzet.

Biró előtt.

Biró. Hallja a vádat, hogy ön ellopta ennek az úrnak a pénztárczáját, mit hozhat fel enyhítő körülményül?
Zsebtolvaj. Tekintetes bíró úr, tessék enyhítő körülményül számítani, hogy a pénztárca üres volt.

Megfelelt.

A. Mutasd csak azt az egyik fél cipődet!... De furesa!... Miféle szerzet ez?

B. Ez egy *negyed* cipő.

A. Hogy-hogy?

B. Mert egy *fél* cipőnek az egyik *fele*.

Meggondolatlanul.

Nő (gyógyuló beteg). Ha meghaltam volna, vennél-e most koszorút a koporsómra?

Férj. Vennék.

Nő. Nem hiszem.

Férj. Halj meg, akkor majd meglátod!

Melyiknek van rosszabb dolga.

Akasztófára ítélték a cigányt, és ki volt tűzve a nap, a mikor fel fog magasztaltatni. Az akasztófa egy magas halom tetején volt, a melyre a pap a deliquenssel együtt kocsin törekedett fel. Azonban előttevaló nap nagy záporosó lévén, a föld nagyon csuszamlós volt úgy, hogy a kocsi alig birt előre haladni.

— Jáj, tisztelendő átyám, még bizony itt terem ki a nyakamat, mielőtt felérnék, — rémülködik a cigány, látván, hogy a kocsi ide-oda billen s erősen fogózik a pap reverendájába.

— Hja! neked még jó dolgod van, — sóhajt föl a pap, — hisz neked csak *fele* félelmet kell kiállnod; de én ha most ki nem töröm a nyakamat, még kitörhetem, mikor majd *egyedül* jövök vissza.

Furesa nyugtatvány.

357

A 60-as években történt, hogy Fűzes-Abonyban betért két üveges tót a község plébánosához is, hogy nem volna-e valami üvegezni való?

— Volna bizony, — felelt a plébános, — hát nézzetek szét a templomban, a kóruson, a plébánián s ha készen vagytok, jőjjetek be, hogy kifizessem a tartozást.

Ugy is történt. Az atyafiak elvégezvén dolgukat, beállítanak ismét a plébánoshoz.

— Elvigeztünk már minden reparacio fűtisztelendő zuram, kapunk mostan a zegisz munkáért 3 frt 45 krajczár.

— Jól van, — felelt a plébános, — de nekem be kell számolnom az ekléziának, hát előbb állítsatok ki nyugtát.

— De mi nem tudunk írni, fűtisztelendő zuram! — véli Janó.

— Hát menjete a káplán úrhoz, az majd megírja, s aztán jőjjetek el velem hozzám! — volt a plébános válasza.

A káplán tréfás ember lévén, a következő nyugtát állította ki a tót atyafiaknak, mely még ma is megvan a fűzes-abonyi r. k. plébánia levéltárában:

Kibizonyosodás.

Hogy a Fűzes-Zabányszki templom zablakot, korus zablakokat, plébány zablakot mind meg reperáltunk, hogy a plébány zuraság nekünknek 3 forint 45 krajczár fizetnyi nem tagadja.

Én Florik Tamás, zenyim pajtás Opriko Jano sajto keresztkezibe vonás

1863. 13-ik Nemember.

A kathedráról.

A széngőz az állatokat rövid idő alatt megöli, miért is arra figyelmeztetem önöket, hogy e veszélyes gőztől óvakodjanak.

Budapest, Sch. L. Humoreszkje régi ötleten fordul meg; versei ellenben jobban vannak kigondolva, mint kidotgozva. — Budapest, M. Gy. A saison-cikk egy kis simitással napvilágot lát még ebben a saisonban. — Dr. Peneczilus. Adomái egy hiján helyet kapnak; a verseeske azonban tartalmánál fogva nem lapunkba való. — Kalocsa, B. N. Köszönjük, válogatunk belőlük s lesz rá gondunk, hogy óhajtsa valósuljon. — Budapest, L. K. Van köztük néhány használható; tulnyomo részük azonban közszájon forog. — Esztergom, H. B. Az apraját a jövő héten boesátjuk szárnyára. — Don-Quijote. Egy hiján mind jó. — Kisujszállítás, F. F. Alig egykettő hullott át a rostán, hanem a többi aztán kétszeres. — Budapest, B. F. Alkalmi adomáját a legelső alkalommal közöljük. — Sz.-Somlyó, B. S. Sajnálattunkra nem rendelkezünk fölösleges példánnyal. — Kisujszállítás, R. A. Az elsőt és utolsót közöljük, a harmadik erőltetett. — S.-A.-Ujheiy, K. Megrajzoltatjuk. — Budapest, L. Ilyesmivel bőven el vagyunk látva, egyebekkel szivesen látjuk. — Homo. Az adomának legközelebb helyet szoritunk; a többi nem lapunkba való. — Czepléd, T. A történeti hűség csak emeli az adoma becsét; de illusztrálásra talán mégsem alkalmas.

A szerkesztésért felelős: Baróti Lajos.
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: Freund.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknek árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrende-léseknél 30 kr. bélyegdíj is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütőrtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csak a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérézéseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váci utca 10. szám alatt.

30. SZ. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Julius 26.

Ha olykor olykor....

Levele van a főpostán, sziveskedjen felvenni, kegyed nevére szól. Poste restante levélét megkaptam, más levelek nincsenek. Üdvözlöm. 388

Az «Aranyos jószág»-nak!

Mai születésnapjára, legjobb szerencse kívánatait küldi a 389 **Vén rosszaság.**

No szólj, no mondd!...

«Ha van egy gondolat szívedben, Melynéha hozzám vissza szál, Hozzám, kinek te szív-szakasztó, Emésztő bánatom valál; — Ha van egy röpke könnyű perced, mely még talán enyém lehet, Enyém ki érted összetörtem, Egy gazdag ifju életet; — Ha van egy csókok még ez ajkra, Egyetlen csókok hűtelen! Egyetlen egy, halálos édes, Örökké tartó, végtelen; — Oh add e perczet, add e csókot, Szivem ez egyet kéri még! Csönd lesz azontul, — hisz' e csókban lelkem kifárad, összeég? G. 382

A Sajó partján

Borsodmegyében, egy előkelő úrnő teljes ellátásra elfogad festőművészeket és turistákat. Fizetés utólagosan. — Szives ajánlatok az «Urambátyám» hirdető-hivatalába «jó reménység» czim alatt intézendők. 380

Egy szép ház, gyümölcs- és akáczfákkal Monoron, vasuti állomás, Budapesttől egy órányira, szabad kézből nagyon jutányosan eladó. Bővebbet a hirdetőhivatalnál. 10

Drága Nagysád!

Beeses névnapja alkalmából fogadja kedves Nagysád leg-ősintébb üdvözetünket és szerencsekívánatainkat. Áldja az ég Ura, hogy az emberi kor legvégsőbb határáig boldogul, teljes megelégedéssel éljen kedves gyermekei körében. Azt a kopasz vissztérítőt oktassa kedves Nagysád: hogy ne hallgasson arra a rima-szombati fazekasra, kinek parazita egyénisége, hebehurgya fecsegései és alattomos, férfihöz egyáltalán nem illő primitív áskálódásai azt a benyomást teszik reánk, mint ama szelindek, mely a holdat megugatja! Angyal föld és kényszerzubbony neki! Szívük mélyéből eredő legősintébb kívánságaikat ismétlik: **Eduardo et Zolio.** 386

Kedves Fánikám!

A Peeze és Szinva partjai mellől írom e sorokat, hova üdülni jöttem, s immár teljesen el vagyok kábulva a bájos rozmarin-illattól. Néha a szomszédos községbe megyek, a hol az én kedves sógorom dirigálja az igazságot. Ki kell pihennem magamat ama fárasztó munka után, melyet jelenlegi oktató minőségemben a Máv. nagy hasznára kifejték. Nehéz, nagyon nehéz munka az, s csakis ennek tulajdonítsa érzéketlenségemet, édes Fánikám! Ne gondolja, hogy a Peeze partjáról akarok megnősülni. Hídjé el édes angyalom, — hiszen úgyis tudja, hogy mindig csak az igazat szoktam megmondani, — ez az állítás csak pletykaszamba megy. — Hü maradok magához, s hogy a hűséghez még nagyobb jövedelmi forrást szerezzenek: szabad óráimban a fogművészetet is tanulmányozom. Mivel a Máv. a tudományomat úgyis sokba veszi: ezért csak elismerést fogok nyerni. Kezeit csókolja a maga sirig hű **Andorkája.** 387

A kosárfonás

terén évek hosszú sora óta működő fővárosi magyar iparos mindennemű, a kosárfonás körébe vágó munkát a legkitünőbb módon eszközöl. Kiténtésekkel bir számos kiállításról. Valódi spanyol nád-ból készített szeneskosarai, egyéb gyártmányaival együtt a legnagyobb keresletnek örvendenek. Szives megrendelések «É. F.» czim alatt az «Urambátyám» hirdetőhivatalához küldendők. 369

Butor részlet-

fizetésre. Éves lakók havi részfizetésre kaphatnak mindenféle butorokat. — Venni szándékozók kéretnek czimük levelező laponi megadására a hirdetőhivatalhoz. 307

Kellő iskolai

végzettség s jó műveltséggel bíró volt gépgyári utazó, kinek megfelelő gyakorlata van a réclamesinálásban, óhajt valamely nagyobb gyárnál vagy vállalatnál alkalmaztatni vagy a kereskedelmi rész vezetésére vagy más megfelelő minőségben, de nem mint utazó. — Szives megkeresések «használható erő» czim alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 362

Jó helyen

fekvő emeletes ház eladó. — Bővebb iránt tessék a hirdetőhivatalhoz fordulni. 377

Egy láda

cognac 30 üveg olcsó árért eladó. Hol, megmondja a hirdetőhivatal. 294

Ezer holdas

birtok részletes leírását s az eladási ár kiténtését kérem az ily nagyságu birtok tulajdonosaitól, kik azt eladni szándékoznak. Tájékozással megjegyzem, hogy aránylag olcsónak kell lennie. Ajánlatok «E. E.» jeligés levélben a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 208

Órák adására

vagy nevelőül ajánlkozik gyermekekhez egy képezdész a szünidőre. Igényei szerények. Czime a hirdető-hivatalnál kapható meg. 376

Kinek

a fővárosban háza eladó, küldje be annak részletes leírását az ár kiténtetésével, a leggyorsabb elintézés biztos. Ajánlatok «Eladó ház» jelige alatt kéretnek a hirdetőhivatalhoz. 363

Tej-bérlet

kerestetik naponta 400—500 liter teje. Ajánlatok «Tej-bérlet» czim alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek, személyes megbeszélés esetén czim ugyanott megkapható. 359

Telek a város-

ligetben eladó igen olcsó árért. A telek 5800 □ öl s azonnal tulajdonba vehető. Venni szándékozók az eladó czimét a hirdetőhivatalnál megkaphatják. 353

Gyártelep

részére ajánlatos. Kispesten 16 házhely (300 □ méterrel egy-egy) a legjobb helyen víz mellett eladó s azonnal átvehető. Venni szándékozók forduljanak a hirdetőhivatalhoz. 295

A franciaia

nyelvben egy férjes nő még néhány órával rendelkezik s különösen ajánlkozik a francia társalgásra, főleg pedig sétákra és kimenőre gyermekekkel e nyelven való oktatással. Ugyanaz tanít zongorázni. Czimét a hirdetőhivatalnál megmondják. 65

A legjobb

szerkezetű gazdasági gépek kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók. Venni szándékozók a szükségelt gép iránt forduljanak levélileg «Kedvező vétel» czim alatt a hirdetőhivatalhoz. 354

800,000

példányban jelennek meg már a folyó julius hónap végén a Rózsa-féle (ezelőtt Bucsanszky) naptárak. A Rózsa-féle 27 naptár a legrégebb és a legtöbb példányban jelenik meg Magyarországon; az ezekben foglalt hirdetések tehát siker tekintetében biztos eredményt nyújtanak, elannyira, hogy bátran állitható, miként bármiféle hirdetések a nyilvánosságának szánt egyetlen egy nyomtatványban sem járnak oly nagy eredménnyel, mint a Rózsa-féle 27 naptárban. A hirdetői árak jutányosak. Megrendelések az «Urambátyám» hirdetőhivatalába küldendők. 381

Gyors siker

feltűnő csekélységért bámulatosan rövid idő alatt egy kitűnően gyakorlott tanítónőtől a francia nyelvben és zongorában. 11

Nősülés

ezéjából fordulok a szép hölgyekhez. Leányok és fiatal özvegyasszonyok! A házasság az Isten rendelése. Komoly, nehéz pillanat az, a midőn kimondjuk kölcsönösen a «holtomiglan-holtodiglant». De a mily komoly és nehéz, éppen oly drága az a percz, a melytől fogva egymáséi leszünk. Nincs szebb élet a házas életnél. — Már a nóta is azt mondja, hogy: «Házasság élet a legszebb a világon». Egy komoly, az élet sivár mezején biztos léptekkel haladó férfiú, — és egy ártatlan, kedves, a boldogságra teremtett nő, házasságra lépnek, hogy családot alapítsanak. Jó és b. Isorsban egyaránt hűek lesznek és szeretik egymást. Hát még a mikor majd elkezdnek csevegni az apróságok!... — Határozottan komoly szándéku levelek, titoktartás biztosítása mellett, fényképpel ellátva az «Urambátyám» hirdetőhivatalába «Dr. Z.» jegy alatt intézendők. 379

A Franklin-Társulat

kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VERNE GYULA

- Világfelfordulás.** Regény. 34 képpel. Füzve 1 frt. Vászonskötésben 1 frt 40 kr.
- Két évi vakáció.** Regény. 90 képpel. Füzve 3 frt. Vászonskötésben 3 frt 50 kr.
- Haza, Franciaországba! Gil Braltar.** Fordította **Huszár Imre.** Képekkel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonskötésben 2 f. t.
- Egy sorsjegy 9672-dik szám.** Fordította **Huszár Imre.** 38 képpel. Füzve 1 frt. 20 kr. Vászonskötésben 1 frt 60 kr.
- Éjszak a dél ellen.** Fordította **Huszár Imre.** 85 képpel. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- A hódító Robur.** Regény. Fordította **Huszár Imre.** 44 képpel. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Sándor Mátyás.** Regény. Fordította **Huszár Imre.** Benett L. eredeti rajzaival. Két kötet. Füzve 4 frt. Vászonskötésben 4 frt 50 kr.
- A lángban álló szigettenger.** Francziából fordította **Huszár Imre.** 47 képpel. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Dél csillaga.** A gyémántok hazája. Francziából fordította **György Aladár.** 50 képpel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonskötésben 2 frt.
- Kéraban a vasfejű.** Regény. Fordították **György Aladár** és **Illésy Piroska** 40 képpel. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- A Robinsonok iskolája.** Fordította **Visi Imre.** 46 képpel. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonskötésben 2 frt.
- A föld felfedezése.** Fordította **Brozik Károly.** I. kötet: A híresebb utazók története a legrégebb időktől a XVIII. századig. Füzve 2 frt. II. kötet: A XVIII. század híres hajósai. Füzve 2 frt.
Ara a két kötetnek vászonkötésben 4 frt 80 kr.
- A Jangada.** Nyolczszáz mértföld az Amazonon. Regény. Képekkel. Francziából fordította **Visi Imre.** Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Utazás a holdba és a hold körül.** Másod. kiadás. Képekkel. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonskötésben 1 frt 60 kr.
- Öt hét léghajón. Utazás Afrikában.** Képekkel. II. kiadás. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonskötésben 1 frt 60 kr.
- Három orosz és három angol kalandjai.** Képekkel. II. kiad. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Utazás a föld körül nyolczvan nap alatt.** Képekkel. II. kiadás. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Utazás a tenger alatt.** Képekkel. Második kiadás. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Grant kapitány gyermekei.** Fordította **Vértési Arnold.** Két kötet. Sok képpel. Füzve 4 frt. Vászonskötésben 4 frt 50 kr.
- Strogoff Mihály utazása** Moszkvától Irkutskig. Ford. **Szász Károly.** Képekkel. II. kiadás. Füzve 1 frt 60 kr. Vászonskötésben 2 frt.
- A rejtelmes sziget.** Három részben. Átdolgozta **Szász Károly.** Képekkel. Második kiadás. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- Servadac Hector kalandos utazása a naprendszeren át.** Átdolgozta **Szász Károly.** Képekkel. Füzve 2 frt. Vászonskötésben 2 frt 40 kr.
- A Bégum ötszáz milliója. A „Bounty“ lázadóí.** Francziából átdolgozta **Szász Károly.** Képekkel. Második kiadás. Füzve 1 frt 20 kr. Vászonskötésben 1 frt 60 kr.
- A tizenöt éves kapitány.** Regény. Francziából **Szász Károly.** Képekkel. Füzve 1 frt 80 kr. Vászonskötésben 2 frt 20 kr.

Hirdetéseket az *Urambótygóm* valamint minden bel- és külföldi hírlap számára árszabály szerinti árak mellett elvállal

Schwarz Gyula hirdetés-felvételi irodája, Budapest, váozi utca 10.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Főleltárgosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költésztervezetele legkészségesebben adatkak.

THE MUTUAL

NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Tisztán kölcsönösségen alapul. — Részvényesei nincsenek.

Alapított 1843.

A világ legnagyobb és legelőnyösebb életbiztosító-társasága és a legnagyobb biztonságot nyújtja.

Összes biztosítéki alap 1891. január 1-én:

367 millió forintnál több.

Fennállása óta a társaság a kötvénytulajdonosoknak

760 millió forintot

meghaladó összeget fizetett ki, melyből mintegy

210 millió forint csupán nyereseményekre esik.

Mily szembetűnő előnyöket a biztosítás a "THE MUTUAL"-nál nyújt, a következő kötvény-példa eredménye mutatja, mely szerint a nyeresemények a biztosítás lejáratánál csaknem a biztosított összeget elérték. 27,528-ik kötvényszám (nem tontina) biztosított összeg ... 2,000.— dollár,
Felhalmozott nyeresemények... .. 1,826.— "
1891. márciusban kifizetett... .. 3,826.— "
Ellenben összes díjfizetés volt... .. 1,549.76 "

E szerint tiszta nyeresemény ... .. 2,276.24 dollár.

A "THE MUTUAL" kötvényei 2 év után megtámadhatlanok és 3 év után nem válhatnak érvénytelenekké. — Hadi kockázat feletle elnyös feltételek mellett (többnyire ingyen) fogadtatik el. Járadék-biztosítások különösen jutányosak. — Bővebb felvilágosításért vagy ügynökségek elvállalására/rt, tessék fordulni a

Magyarországi vezérigazgatóságához, Budapest, Bécsi-utca 5.

„Nincs többé fejfájás“

D. GÖTZ

MIGRAINE-PORA

huszonöt év óta egyoldalú, ideges, rheumaszerű, sőt gyomorból származó fejfájás ellen a legjobb sikerrel használtatott, mit több ezerre menő köszönet-nyilvánítás bizonyít. Utolsó időben a

MADRIDI UDVAR

feltűnő eredménnyel használta. 1 doboz ára használati utasítással 2 frt, 1 kis próba-doboz haszn. utasítással 1 frt. Eredetiben kapható Budapesten csakis egyedül **Faykiss József „nagy Kristófhöz“** ez. gyógyszer-tárában, továbbá **Török Józsefnél**, király-u. 12, Postai megrende ések azonnal eszközöltetnek.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható

VIG ÓRÁK

ELBESZÉLESEK, TÁRCZÁK.

Irta

BERCZIK ÁRPÁD.

Ara füzve 1 frt 20 kr.

Tartalom: Leány! — Ottli. — A báránka. — Hogy töltötte napjait az öreg úr? (Emlékjegyzetek Deák Ferenczről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. — A commisió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. — A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. — Jó bor. — Az első látogatás. — Ügyetlen udvarló. — A hódprémes kabát. — A kölcsönkérők. — A grajzler. — A beteg diák. — Egy szakáll története.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvendő

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital
Kifőző szolgálatot tesz az emésztési zavarnál.

Ö fensége József főherczeg asztalán rendszerint italt szolgalt.
Friss töltésben mindenkor kapható.

Edesguty L. csás. és kir. és orosz királyi udvari szállítónál Budapesten.
Ugyiszintén minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve !!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyiszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik !!

Budapest, Kerepesi ut 36.

Jósika Miklós regényei.

Uj olvasó kiadás.

81-82. füzet.

A KÉT MOSTOHA.

Történelmi regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

83-84. füzet.

KÉT ÉLET.

Szeszélyes regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

85-86. füzet.

A VÉGVÁRIAK.

Regény Bethlen Gábor fejedelem korából.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.